

5 września 1931 r.

A616 17/30

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 13945.

Kl. 30 a 8.

Charles W. Stickel
(New York, N. Y., Stany Zjednoczone Ameryki)
i William R. Tuttle
(New York, N. Y., Stany Zjednoczone Ameryki).

Szczypczyki do usuwania włosów.

Zgłoszono 31 marca 1930 r.

Udzielono 13 czerwca 1931 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy szczypczyków do wyrywania zbytecznych włosów na twarzy.

Zbyteczne włosy np. z brwi usuwano dotychczas zapomocą zwykłych szczypczyków, których działanie nie było zadowalające, ponieważ wyrywanie włosów takimi szczypczykami jest powolne i powoduje ból, który można wytrzymać tylko w ciągu krótkiego stosunkowo czasu, wskutek czego pacjent musi podlegać kilkakrotnie operacji epilacyjnej, zanim większa ilość włosów zostanie usunięta.

Przedmiotem niniejszego wynalazku są szczypczyki epilacyjne, które po nastawie-

niu chwytają włosy mocno i pewnie i wyrywają je wraz z korzeniami tak szybko i sprawnie, iż pacjent nie odczuwa prawie wcale bólu.

Szczypczyki epilacyjne według wynalazku posiadają prostą konstrukcję, są łatwe w użyciu i można nimi manipulować bez trudności jedną tylko ręką.

Na rysunkach fig. 1 przedstawia szczypczyki według wynalazku, umieszczone w pochwie; fig. 2 — przekrój szczypczyków wzdłuż linii 2 — 2 na fig. 1; fig. 3 — ten sam przekrój po zdjęciu kołpaczka i odsłonięciu szczęk; fig. 4 — przekrój wzdłuż linii 4 — 4 na fig. 3; fig.

5 i 6 — przekroje poprzeczne wzdłuż linii 5 — 5 na fig. 2 i linii 6 — 6 na fig. 1; fig. 7 — przekrój poprzeczny wzdłuż linii 7 — 7 na fig. 2; fig. 8 — widok od strony wewnętrznej jednej ze szczęk szczypczyków, w zwiększonej podziałce; fig. 9 — przekrój podłużny tej szczęki wzdłuż linii 9 — 9 na fig. 8; fig. 10 — widok z boku w nastawieniu do wrywania włosa.

Szczypczyki mieszczą się w tworzącej rączkę pochwy 10, wykonanej z blachy metalowej i posiadającej kwadratowy przekrój.

Szczypczyki posiadają dwie szczęki 11 i 12, wykonane z jednego sprężynującego paska metalowego, np. stalowego; pasek ten jest złożony we dwoje tak, iż tworzy kolanko 13. Przednie końce szczęk 11 i 12 zwrócone są ku sobie. Szczęki zwięzają się nieco ku końcowi i są zakończone trójkątnie, przyczem każda szczeka posiada od strony wewnętrznej wgłębienie 16, wytłoczone w taki sposób, iż krawędź chwytna 17 otacza to wgłębienie 16 od przodu (fig. 7 — 8).

Podczas ściskania szczypczyków krawędzie 17 chwytają włos i trzymają go mocno, tak że odsuwane od powierzchni ciała szczypczyki usuwają ten włos.

Szczęki 11 i 12 szczypczyków rozchylają się dzięki sprężystości paska metalu. Chcąc je zbliżyć ku sobie, należy szczypczyki ścisnąć palcami.

Szczęki znajdują się częściowo wewnątrz pochwy 10 i w pewnym stopniu mogą być przesuwane w niej, zapomocą guziczka 18, wystającego z pochwy i przechodzącego przez szczelinę 20 w ścianie pochwy. Guzik ten przymocowany jest, np. zapomocą nitowania, do szczęki 11 szczypczyków.

Szczypczyki wsuwane są do pochwy 10 przez sprężynę 27. Sprężyna ta może być dowolna; według fig. 2 — 4 i 7 posiada ona przedni czopek oporowy 21, przechodzący wpoprzek przez pochwę pomiędzy

szczękami 11 i 12 i zamocowany końcami w ściankach bocznych tej pochwy, oraz tylny czopek oporowy 22, przechodzący również poprzez pochwę poza kolankiem 13. Drażek 23 przechodzi przez otwór 24 kolanka 13, przyczem przez uszko 25 przedniego końca tego drażka przechodzi przedni czopek 21, a przez tylne uszko 26 — tylny czopek 22; sprężyna zwojna 27 otacza drażek 23 i opiera się swym końcem przednim na czopku 21, a tylnym o kolanko 13.

Na dolnej szczęce 12 znajduje się w pobliżu końca zatrzask 28, którego zwężona szyjka 29 przechodzi przez otwór w tej szczęce i jest zamocowana przez rozklepanie (fig. 2, 3 i 15).

Gdy szczypczyki są cofnięte do pochwy i kolanko 13 opiera się o tylny czopek oporowy 22 (fig. 2), to dolny koniec zatrzasku 28 styka się z powierzchnią wewnętrzną ścianki pochwy 10 (fig. 2), wskutek czego końce obydwóch szczęk znajdują się blisko siebie, lecz nie stykają się ze sobą.

Jeżeli jednak zapomocą guziczka 18 wysunąć szczypczyki ku przedniemu końcowi pochwy aż do zetknięcia się szyjki 19 tego guziczka z końcem przednim szczeliny 20, to zatrzask 28 znajduje się nieco poza krawędzią 30 pochwy 10, wskutek czego szczęki rozchylają się wskutek swej sprężystości, przesuwając zatrzask 28 na wprost krawędzi 30.

Gdy następnie zwolnić guziczek 18, to sprężyna 27 cofa szczypczyki do pochwy aż do zaczepienia zatrzasku 28 o krawędź 30 pochwy (fig. 3); szczęki są wtedy rozchylone w największym stopniu i mogą objąć wrywany włos.

Do zaciskania oraz zwalniania i cofania szczypczyków celem uchwycenia włosa służy górny guziczek 31, przesuwający się pionowo w otworze ścianki pochwy 10 przed guziczkiem przesuwalnym 18. Guziczek 31 może dotykać górnej powierzchni

szczęki 11. Dolny guziczek 32 przesuwają się pionowo w otworze dolnej ścianki pochwy 10 i styka się z powierzchnią dolną szczęki 12 (fig. 3). Guziczki 31 i 32 posiadają rozszerzone końce 33, ograniczające ruch pionowy tych guziczków przy wysuwaniu z pochwy 10, a zewnętrzne końce tych guziczków posiadają główki 34, ograniczające ruch przy wsuwaniu do pochwy.

Pochwę 10, spełniającą rolę rączki, chwytają się jedną ręką tak, aby małe palce trzymały dolną ściankę tej pochwy, na guziczku 18 opiera się wielki palec, który przesuwa ten guziczek ku przodowi aż do wysunięcia zatrzasku 28 poza krawędź 30 pochwy 10. Następnie należy zwolnić guziczek 18, wskutek czego szczęki 14 szczypczyków rozchylają się, a zatrzask 28 zaczepia się o przednią krawędź 30 pochwy 10, utrzymując szczypczyki w położeniu wysuniętym, co zwiększa jednocześnie napięcie sprężyny 27.

Następnie umieszcza się szczypczyki w położeniu, obejmującym wyrwany włos, i dużym palcem naciska się ku dołowi górny guziczek 31. Jednocześnie wskazującym palcem naciska się ku górze dolny guziczek 32. Wskutek tarcia się zatrzasku 28 o przednią krawędź 30 pochwy 10 szczeka 12 nie może się unieść, szczeka 11 nie napotyka jednak na opór, odchyła się więc ku dołowi pod naciskiem wielkiego palca na górny guziczek 31. To sprawia, że górna szczeka przysuwa się do szczęki dolnej, chwytając i zaciskając włos. Dalszy nacisk na guziczki 31 i 32 sprawia, że szczeka 12 wygina się ku górze w takim stopniu, iż zatrzask 28 wysuwa się poza dolną krawędź 30 pochwy 10, wskutek czego obydwie szczęki zostają zwolnione. Wtedy sprężyna 27, rozprężając się, wciąga gwałtownie szczypczyki do pochwy, wskutek czego szczęki, zaciskające włos, wyrrywają go samoczynnie.

Jeżeli naciska się nadal guziczki 31 i 32, napierające na ramiona szczypczyko-

we, to wyrwany włos przytrzymany zostaje pomiędzy szczękami; jeżeli jednak zwalniają się te guziczki, to wyrwany włos zwolniony zostaje z pomiędzy szczęk i szczypczyki są gotowe do ponownego użycia.

Celem uniknięcia wyslizgiwania się z ręki tylnego końca pochwy 10 podczas wysuwania szczypczyków i zaciskania szczęk na włosie, tylny koniec pochwy 10 zamknięty jest korkiem 36, tworzącym grzybek 35; korek ten wbity jest w koniec pochwy lub przymocowany na stałe.

Podczas używania szczypczyków na grzybku 35 opiera się mały palec, co powoduje pewny uchwyt i możliwość szybkiej manipulacji szczypczykami.

Gdy szczypczyki są wysunięte lub cofnięte (fig. 2 i 3), to szczęki są rozchylone i równoległe do siebie; jeżeli zaś wysunięte szczęki przycisnąć ku sobie guziczkami 31 i 32, w celu zaciśnięcia włosa, to nacisk ten działa klinowo, tak że pomaga sprężynie 27 w cofaniu szczypczyków do pochwy i wyrrywaniu włosa.

Po użyciu na przedni koniec pochwy nakłada się kołpaczek 37 celem osłonięcia szczęk; wtedy szczypczyki są całkowicie ukryte.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Szczypczyki do usuwania włosów, znamienne tem, że składają się z pochwy (10), dwóch szczęk (11 i 12), przesuwalnych w tej pochwie, sprężyny (27), wciągającej szczęki do pochwy, oraz zatrzasku (28) do przytrzymywania szczęk w położeniu wysuniętym, przyczem szczęki posiadają wgłębienia (16) o kształcie trójkąta, skierowanego wierzchołkiem ku przodowi.

2. Szczypczyki według zastrz. 1, znamienne tem, że szczęki (11, 12) są zaopatrzone w ręcznie uruchomiane guziczki (31,

32) do zaciskania i zwalniania szczęk przez wyłączenie zatrzasku (28).

3. Szczypczyki według zastrz. 1 i 2, znamienne tem, że górna szczeka (11) jest zaopatrzona w guziczek (18) do częściowego wysuwania szczęk z pochwy, przy czem guziczek ten przechodzi przez podłużną szczelinę (20) pochwy.

4. Szczypczyki według zastrz. 1 — 3, znamienne tem, że szczęki (12) są wykonane z jednego sprężynującego paska metalowego, złożonego we dwoje, tak iż w miejscu przecięcia utworzone jest kolanko (13).

5. Szczypczyki według zastrz. 1 — 4, znamienne tem, że sprężyna (27) otacza drążek (23), połączony na przednim końcu (25) z czopkiem oporowym (21), prze-

chodzącym wpoprzek prze pochwę, na tylnym zaś końcu (26) drążek ten jest połączony z czopkiem oporowym (22), przechodzącym przez pochwę za kolankiem (13).

6. Szczypczyki według zastrz. 1 — 5, znamienne tem, że na tylnym końcu pochwy (10) znajduje się korek (35) z grzybką (36) do opierania palców podczas używania szczypczyków, przy czem na przedni koniec pochwy może być nakładany kołpaczek (37), osłaniający koniec szczęk.

Charles W. Stickel.
William R. Tuttle.
Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

